

mere, end naar den lægges norden for Havnen; thi der skulle Skibene gaae igjennem den, men anlægges Broen Syd for Havnen, maae de tørne paa den for at komme ind i Havnen, og det er dog bedre at gaae igjennem Broen end at tørne paa den, og Broen selv har vist ogsaa bedre deraf.

Saaledes, som Forslaget foreligger fra Ministeriet, kan Spørgsmaalet siges i formel Henseende at være ladet aabent, og jeg skal for mit Bedkommende meget anbefale de ærede Herrer ikke her at flaae det fast. Det kan være, at det er vægtige Hensyn, der tale for at lægge Broen Syd for Havnen; men de maae rigtignok være af meget solidere Væstfæstelse end dem, vi idag have hørt udtale af det ærede Medlem her foran (Tscherning). Det kan slet ikke gaae an at tage en saadan positiv og bindende Bestemmelse efter de Dpflysninger, han har givet os. Derimod forekommer det mig, at efter hvad der er passeret i denne Sag, kunde der vel være Opfordring for Ministeriet til at tage under fornyet grundig Overveelse, om Broen skal ligge nordlig eller sydlig for Havnen; der kunde være Opfordring dertil efter de Betragtninger, som her ere gjorte gjældende, og som ikke tidligere have været saa stærkt frembragne, maastee ogsaa en vægtig Opfordring dertil, fordi de ærede Medlemmer, der have udtalt sig for den sydlige Bro, neppe følge et Lune eller en Flyvegrille, men udtale, hvad de forskjellige i denne Sag interesserede Parter have forelagt dem som deres Dnske og Anskuelse. Der kan saaledes, efter min Mening, være Opfordring for Regjeringen til paany at underkaste dette Spørgsmaal en grundig Overveelse — ved denne kan det jo saa gjerne være, at det stiller sig som det Nødvendigste at opgive den nuværende Plan om en nordlig Bro for at komme til det sydlige Projekt, og saa har Regjeringen jo frie Hænder. Men jeg maa paa det Bestemteste fravaade ærede Medlemmer at stemme for at binde Sagen paa den Maade, som det ærede Medlem (Tscherning) har opfordret til ved at foreslaae, ikke i al Almindelighed en sydlig Bro, men en Bro, der skal gaae ud fra et enkelt, bestemt Punkt, om hvilket vi Intet vide med Sikkerhed.

Ordføreren: Saavel ved første som ved anden Deel af anden Behandling af denne Sag har man gjentagne Gange berørt den særdeles Velvillie, som fra Udvalgets Side skal være vist overfor dette Foretagende, og som skal have gjort Udvalget blindt for de forskjellige andre Betragtninger, der burde have været gjort gjældende ved Udvalgets Overveelse af denne Sag. Jeg skal dertil bemærke, at medens vi ganske vist have deelt den almindelige Mening her i Thinget med Hensyn til, at det vilde være et Foretagende, som var ønskeligt og rigtigt, et Foretagende, som fra Statens Side burde fremmes, saa har den øvrige lokale Interesse — om jeg saa tør sige — været temmelig fordeelt, idet denne fra een Side har gjældt Nykjøbing, fra en anden Amtet, men gennem Betragtningen af disse forskjellige Interesser og deres Forhold til Staten har jeg det Haab, at vi have fundet den rette Veie til Sagens Ordning. Jeg fastholder paa det Bestemteste, at den Overveelse, som har fundet Sted, ikke paa nogen Maade har hvilet udelukkende paa den Velvillie, som vi havde for Nykjøbs- eller Amtskommunen, men at den i en høiere Grad har hvilet paa den Velvillie, der ogsaa i Thinget har været og som jeg haaber vedblivende vil være for Sagen, som paa et retfærdigt og billigt Hensyn ogsaa til Staten. Spørgsmaalet om Betalingen hviler paa to forskjellige Betragtningssmaader, som man ikke kan stille op ved Siden af hinanden, og som ere hinanden modsatte. Den ene gaaer ud fra, at her foreligger en Overenskomst, hvis Bestemmelser det vilde være urigtigt at fravige, og den anden gaaer ud fra, at Foretagendet bør behandles efter de almindelige Regler for Hovedlandeveisarbejder, og at de Regler, som med Hensyn til Hovedlandeveie ere gjældende, ogsaa bør komme til Anvendelse paa Broen som en Deel af Hovedlandeveien. Men denne Deel af Veien har tillige en særegen stedlig Værdi for Nykjøbing, som gennem et særligt Tilskud bør komme til Afdrag paa den hele Beføstning. — Utsaa, efter den ene Betragtning er der en Overenskomst, som skal holdes, efter den anden skulle Reglerne for Hovedlandeveisarbejder gjøres anvendelige.